

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint fiatalkorúak másodfokú bírósága *Budapesten, 2010. év május hó 6. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 6.Fk.1525/2008/5. számú ítéletét ***megváltoztatja*** annyiban, hogy a próbára bocsátás tartalmát 2 (kettő) évre ***súlyosítja***.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ***helybenhagyja***.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év november hó 12. napján kelt 6.Fk.1525/2008/5. számú ítéletével a vádlott bűnösségét testi sértés büntetében [Btk. 170.§ (1) és (5) bekezdés] állapította meg, és ezért őt 1 év 6 hónap időtartamra próbára bocsátotta, megállapította, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll, továbbá kötelezte a vádlottat a felmerült 108.452 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása végett jelentett be fellebbezést, a vádlott, a törvényes képviselő és a védő az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.6/2010/1-I. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - kisebb súlyú eljárási szabálysértésként jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság egyes okiratokat nem olvasott fel, csak ismertetett a tárgyaláson, de az ügyészi álláspont szerint ez a szabálysértés nem akadályozza az ítélet felülbírálatának.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak, a vádlott bűnösségének megállapítását és a cselekmény jogi minősítését törvényesnek jelölte meg.

Az ügyészi fellebbezést a próbára bocsátás időtartamának felemelése érdekében tartotta fenn.

A **védő** írásbeli beadványában (másodfokú iratok 4. szám alatt) és a nyilvános ülésen perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedés megfelelő hatást gyakorolt a vádlottra, aki az átélt családi traumákat követően részben a családi légkör, részben a sport-tevékenysége hatására jó irányban fejlődik tovább. Ennek igazolására csatolta a családsegítő szolgálat által készített pszichológusi véleményt és a Budapest Főváros ... Kerület ... Polgármesteri Hivatal Szociális és Gyermekvédelmi Irodájának XI-45/17/2009 számú, a védelembe vételi eljárást megszüntető határozatát és az ott készült jegyzőkönyvet.

A **törvényes képviselő** a védővel egyetértve, szintén az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A **vádlott az utolsó szó jogán** csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

Az ügyészi fellebbezés az intézkedés tartamának felemelését illetően megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi perorvoslat alapján eljárva felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a kellő részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást, amelynek során a perrendi szabályokat betartotta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által kifogásolt okiratok ismertetésével kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla nem észlelt eljárási szabálysértést. Az iratokból kitűnően tanács elnöke az első fokú eljárásban egyes okiratokat a kivetítésükkel egy időben ismertetett, ezeket az eljárás résztvevői elolvashatták, így a teljes szöveg megismerésére módjuk volt, ilyen pl. a 4 számú jegyzőkönyv 8. oldalán a kórházi zárójelentés, 10. oldalán a fényképfelvételek és a helyszínrajz a tárgyalás anyagát képezik. A bizonyítási eljárás befejezése után az ott megjelölt iratok ismertetése pedig megfelelt a Be. 301.§ (3) bekezdésében foglaltaknak, tehát az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a legteljesebb mértékben eleget tett. A vádlottnak a nyomozás és a bírósági tárgyalás során tett megegyező, teljes körű beismerő vallomása egybehangzó az egyéb bizonyítékokkal, így a sértett és az 1. számú tanúvallomásával, illetve az igazságügyi orvosszakértői véleményével és az egyéb okirati bizonyítékokkal. Az indokolási kötelezettségének

színvonalasan eleget tett, ezért az ügy lényegét illetően megalapozott tényállást állapított meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete azonban a Be. 351.§ (2) bekezdésének b/ pontjában írt okból *részben megalapozatlan*, mert a tényállás kis részében hiányos, amelyet a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontját felhívva az iratok alapján kiegészített.

Az ítélet 3. oldalának utolsó bekezdését azzal, hogy a vádlott „közepes vagy azt meghaladó erővel arcon ütötte a sértettet” (Orvosszakértői vélemény, nyomozati iratok 89. oldal.)

Az ítélet 4. oldalának első bekezdését akként, hogy a sértett darabos, elmozdulással járó orrcsonttörést szenvedett, az elmozdult csontdarabok megnyitották az agyburkot, ami agyfolyadék szivárgást eredményezett. (Orvosszakértői vélemény 89. oldal, az igazságügyi orvosszakértő vallomása 4. számú jegyzőkönyv 12. oldal.)

A családgondozó és a szülő kérésére a vádlott kb. 6 hónapig pszichoterápiás foglalkozáson vett részt, melynek során megállapították, hogy személyiségfejlődése egészséges irányba halad. (A védő által a másodfokú eljárásban csatolt iratok.)

Az ekként kiegészített tényállás mentes a Be. 352.§ (1) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezte.

A Fővárosi Bíróság a tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése és a jogi indokolás törvényes.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel, az ítéletábra az enyhítő tényezőket annyiban pontosítja, hogy a közvetett életveszély bekövetkezése tekinthető büntetést csökkentő tényezőnek, nem pedig az okozati összefüggés közvetett volta.

A Fővárosi Ítéletábra a cselekmény elkövetésekor még 16. életévét be nem töltött vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességre és a súlyosító körülmények nyomatékára figyelemmel egyetértett az intézkedés alkalmazásával.

A Btk. 117.§ (1) és (2) bekezdése szerinti próbára bocsátást ugyanakkor a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával összhangban a maximális 2 évre súlyosította, a cselekmény jelentős tárgyi súlyára és jellegére kiemelve, hogy az utóbbi időben jelentősen elszaporodottak az általános iskolákban a tanulók közötti erőszakos, durva bántalmazásban megnyilvánuló cselekmények, ezért ez a tartam alkalmas a fiatalokkal szembeni büntetési célok hathatós biztosítására, a fiatalok helyes irányba fejlődésére.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§. (1) bekezdése alapján változtatta meg, az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2010. évi május hó 6. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Rédei Géza s.k.
s.k.
előadó bíró***

***Dr. Hildenbrand Róbert
bíró***

A Fővárosi Bíróság 6.Fk.1525/2008/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Fkf.12/2010/5. számú ítéletében foglalt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év május hó 6. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***